

GELOOF JE DAT ECHT

Nummer 33

Mutaties

Zijn mutaties het werktuig van de evolutie?

Iemand zei laatst overtuigd: “God? Welnee. Van mij mag je geloven, maar God heeft echt niets te maken met het ontstaan van de mens. De mens is ontstaan door evolutie. Het proces van verandering in alle vormen van leven van generatie op generatie. Door middel van genen erft een organisme van zijn ouders de erfelijke eigenschappen. Veranderingen in genen (zogenaamde mutaties) zorgen ervoor dat nieuwe eigenschappen ontstaan in de nakomelingen van een organisme. Als een nieuwe eigenschap een organisme voordeel biedt zal dit organisme een grotere kans op overleven hebben en het doorgeven aan het nageslacht. Dit heet natuurlijke selectie en zorgt ervoor dat eigenschappen die voordeel bieden vaker voor gaan komen. Over veel generaties kan een organisme zoveel nieuwe eigenschappen ontwikkelen dat het een nieuwe soort wordt. Dit begon al 3,5 miljard jaar geleden in een waterig milieu... en nu zijn wij het resultaat.”

Maar klopt dat ook?

Het klinkt allemaal heel geleerd, maar toch zijn er heel wat vragen over dit proces waar vooralsnog geen enkel bevredigend antwoord op gegeven kan worden.

De eerste vraag die direct opkomt bij dit proces is: ‘waar komt de informatie vandaan die er voor zorgt dat eenvoudige bacteriën uitgroeien tot uiterst gecompliceerde leefvormen.’

“Door mutaties,” is het antwoord van Darwin. Ernst Mayr, een bioloog, zegt hierover: “Vergeet nooit dat mutaties het uiteindelijke en enige middel zijn waardoor genetische veranderingen optreden.”

Wat zijn de feiten?

* Het is een feit dat ‘mutaties’ niet vaak en niet snel voorkomen. Het is aangetoond dat er in een miljoen generaties, gemiddeld slechts 1 mutatie optreedt. Wel is het bekend dat door straling of bepaalde chemicaliën deze hoeveelheid kan worden opgeschroefd.

* Het is een feit dat wetenschappelijk is aangetoond dat het absolute leeuwendeel van mutaties geen enkele vooruitgang met zich meebrengt. In tegendeel mutaties zijn doorgaans dodelijk en breken de levensvorm juist af, en dat is het tegendeel van wat de evolutietheorie probeert aan te tonen.

Dit kalfje had problemen met mutaties. Het beest werd geboren op een boerderij in Amerika zonder haar, behalve op de staart. Toen het gestorven was ontdekten wetenschappers dat het haar aan de binnenkant van de huid zat in plaats van aan de buitenkant.

Zo zijn we bijvoorbeeld niet blij met de problemen met de ozonlaag omdat wetenschappers maar al te goed weten dat schadelijke straling en de daaruit voortvloeiende mutaties een uiterst negatief effect op ons hebben. Er zijn zelfs mensen die beweren dat er zelfs helemaal geen ‘goede’ mutaties bestaan. Dit gaat te ver, want er zijn gevallen bekend van mutaties die voor een individuele soort goede gevolgen hebben. Zo zijn er insecten die op winderige eilanden leven en na verloop van tijd hun vleugels verloren, waardoor ze niet langer in zee werden geblazen. Maar het bijzondere van deze verandering is dat het hier om een verlies van informatie gaat en niet om een ‘verandering’ met nieuwe informatie.

Nog nooit is het aangetoond dat er door mutaties van welke aard dan ook ‘nieuwe’ informatie aan het DNA

werd toegevoegd. In het laboratorium werden ondermeer proeven gedaan met fruitvliegjes, die op allerlei manieren werden blootgesteld aan straling en testen om mutaties op te wekken. De beestjes veranderden inderdaad. Bij sommige generaties ontbraken de oogjes, terwijl andere generaties

werden geboren met vervormde vleugels, of zelfs zonder vleugels. In sommige gevallen veranderde de omvang van het lichaam of de hoeveelheid haartjes op het lichaam. Maar in geen enkel geval kon er een 'goede' verandering worden waargenomen, waardoor het fruitvliegje meer kon of een insect werd met nieuwe mogelijkheden.

De bioloog Dr. Spetner zegt daarover: "Natuurlijke selectie kan alleen werken als er toevallig een heleboel goede mutaties optreden. Het mechanisme moet daarbij ook nog het geluk hebben steeds weer te overleven."

Bij veel leefsoorten is het onmogelijk om van de ene vorm naar een andere te evolueren, omdat elke verandering direct fataal wordt. Eventuele tussenstappen zijn gewoon niet haalbaar.

Neem bijvoorbeeld de bombardeerkever. Dit kleine insect heeft zo'n opzienbarend verdedigingsmechanisme dat het de evolutietheorie voor grote problemen stelt. Dit beestje heeft twee uitlaatpijpen waardoor hij kokend gas in het gezicht van zijn vijanden spuit. Wetenschapper Dr. Schildknecht ontdekte dat dit insect twee chemicaliën aanmaakt en deze vermengt, waardoor de explosie wordt veroorzaakt. Maar dit beestje maakt ook nog een andere stof aan waardoor hij er voor kan zorgen dat dit spul niet al direct in zijn eigen lichaam explodeert, maar dat pas doet als hij het naar buiten spuit. Hoe kan dit stap voor stap, door goede mutaties, tot stand zijn gekomen? Dat arme beestje zou allang ontploft moeten zijn en had dus nooit babybombardeerkevertjes kunnen voortbrengen.

En tenslotte beantwoordt dit nog steeds de vraag niet waar die nieuwe informatie in het DNA dan vandaan komt."

Aanhangers van de evolutietheorie zeggen: "Tijd is het antwoord. Als je maar genoeg tijd hebt valt het kwartje uiteindelijk een keer de goede kant op!"

Dus is het idee dan:

Tijd + Toeval zonder informatie = Schepping

Is het zo raar dat een gelovig mens daar vraagtekens bij plaatst?

Dr. Spetner zegt daarover: "Iemand zal nooit rijk worden door elke dag geld te verliezen. Zo kan ook evolutie geen informatie toevoegen door het te verliezen. Sterker nog: Voordat je het geld kunt verliezen moet je het eerst hebben."

De waarschijnlijkheid dat er een nieuw organisme zou kunnen ontstaan door mutaties wordt geschat op 3.6×10^{-2738} , oftewel 36 met 2737 nullen.

De Franse zoöloog Pierre-Paul Grasse zei daarover: "Als je het zo bekijkt, heb je het eigenlijk over een wonder."

De Bijbel spreekt ook over een wonder. Het wonder van de schepping:

"In het begin heeft God de hemelen en de aarde gemaakt." (Genesis 1)